SỐ 21, THÁNG 10/2021

RIDO/SHUTTERSTOCK

EPOCH TIMES TIẾNG VIỆT

GIÁO DỤC & ĐỜI SỐNG

Ông bà đôi khi đóng vai trò là người bạn tâm giao của cháu mình.

GIA ĐÌNH

Niềm vui và khó khăn khi làm ông bà

JEFF MINICK

Chúng ta có một câu cách ngôn nổi tiếng của một tác giả Khuyết danh: "Ông bà vừa là cha mẹ, vừa là thầy cô, và vừa là bạn thân."

Ghép ba phần đó vào "ông bà" tạo nên những niềm vui lớn nhất mà cuộc sống có thể ban tặng cho chúng ta. Làm ông bà khác hẳn làm cha mẹ. Nỗi lo lắng khi làm cha mẹ sẽ được thay thế bằng niềm vui, và

Sự nuông chiều mà ông bà dành cho các cháu sẽ dạt dào hơn dành cho những đứa con.

sự nuông chiều mà ông bà dành cho các cháu sẽ dạt dào hơn dành cho những đứa con. Người cha hiếm khi được mẹ mình cho ăn kẹo thời bé vô cùng ngạc nhiên khi thấy bà sẵn lòng đưa cho cháu gái một thanh kẹo Hershey's.

Và dưới đây, chúng ta hãy suy nghĩ sâu hơn một chút về ba vai trò này của ông bà.

Ông bà làm cha mẹ

Nhiều ông bà chăm cháu khi không có cha mẹ bên cạnh. Một người bà mà tôi biết chăm sóc hai đứa trẻ mới biết đi vài ngày một tuần trong khi con gái và con rể của bà đi làm. Tôi nói chuyện với bà ấy, và với nhiều ông bà khác, bà ấy rất thích thời gian này với lũ trẻ. Không bị áp lực phải làm việc nhà và các công việc khác, bà có thể tập trung vào lũ trẻ hơn cả cha mẹ chúng, chơi trò chơi với chúng hoặc ngồi trên hiên nhà nhìn lũ trẻ chạy quanh sân. Điều tuyệt vời nhất là – hầu hết các ông bà đều hiểu

Xem tiếp trang ***3***

TIM JOHNSON

Một cặp đôi trẻ tại lễ hội Năm mới.

Tết của người H'mông ở Luang Prabang: Tục tìm vợ và các cuộc theo đuổi khác

TIM JOHNSON

Người tài xế taxi tỏ vẻ xin lỗi và nói với tôi: "Thưa ông, đây đã là nơi gần nhất mà tôi có thể đến được," và sau đó tôi phải leo thêm khoảng hơn một dặm mới đến đích. Tôi di chuyển cùng hướng với những người xung quanh, và cứ thế tham gia vào cuộc hành hương. Đám đông mỗi lúc một đông hơn khi gần đến đích. Một số thì đi bộ, một số khác thì chạy vù qua từ phía sau tôi trên những chiếc xe máy ồn ào. Có cả một đại gia đình đứng nhấp nhô trên một toa xe được kéo bằng một chiếc xe gắn máy. Không khí thì nặng nề vì độ ẩm, nhưng lại nhẹ nhàng với tinh thần lễ hội, mặc dù sự thật là có rất nhiều người phải đi một chuyến rất dài để đến được đây. Những gian hàng nho nhỏ, bán đồ thiết yếu – một người buôn bán thời vụ chất đầy chuối lên quầy hàng của mình và rao hàng rất to về phía tôi bằng bộ loa của họ, hỏi rằng liệu tôi có muốn một bữa sáng muộn hay không.

Hàng ngàn người tụ tập với nhau

Tôi sải bước hướng về phía mùi hương của những món chiên và âm thanh náo nhiệt của đám đông.

Xem tiếp trang ***6***

DASHA PETRENKO/SHUTTERSTOCK

Để ý và khích lệ sở thích của con bạn.

Không chỉ là tri thức căn bản:

Giáo dục con trẻ về cuộc sống

JEFF MINICK

Nghe đến từ "giáo dục" hầu hết chúng ta đều liên tưởng đến hình ảnh những lớp học đầy học sinh đang cặm cụi ôm sách toán, học ngữ pháp và chính tả, khám phá các phần của một tế bào, đọc về Trận chiến Yorktown, hoặc suy ngẫm về tác phẩm "Hamlet".

Khi tốt nghiệp trung học, chúng ta kỳ vọng những thanh thiếu niên này sẽ có kiến thức về toán học và khoa học. Sau 13 năm học, các em sẽ biết vài điều về lịch sử dân tộc và câu chuyện về những người đã giúp kiến tạo đất nước. Các em phải thấy quen thuộc phần nào với các tác phẩm hay nhất và có thể viết văn xuôi gọn gàng, bố cục chặt chẽ, dễ hiểu, không có lỗi chính tả, và lỗi ngữ pháp.

Những kiến thức căn bản trong giáo dục này tạo ra những người trưởng thành thành công và những công dân tốt. Thiếu những kỹ năng này, nhiều người trẻ thấy mình phải đối mặt với những bất lợi trong cuộc sống, không chỉ khi tìm việc làm mà còn bị thiếu năng lực do thiếu khả năng suy nghĩ chín chắn và hiểu biết về thế giới xung quanh, mọi thứ, từ Dự luật Nhân quyền cho đến nguyên nhân của lạm phát.

Hầu hết các bậc cha mẹ và giáo viên thực sự mong muốn trang bị cho học sinh những kiến thức căn bản này; đó là lý do chúng ta tham gia vào cuộc tranh luận đang tiếp diễn về việc các trường học có khả năng cung cấp một nền giáo dục như vậy hay không. Chúng ta muốn con của chúng ta bước ra khỏi bục tốt nghiệp đó với hành trang nhiều hơn tấm bằng tốt nghiệp vô nghĩa trong tay.

Nhưng để thật sự chuẩn bị cho tương lai của các em, có lẽ chúng ta nên suy nghĩ rộng hơn xem điều gì tạo nên một nền giáo dục.

Khía cạnh thực tiễn

Nhà văn khoa học viễn tưởng Robert Heinlein từng viết:

"Một người nên có khả năng thay tã, lập chiến lược, làm thịt heo, neo tàu, thiết kế nhà, làm thơ, cân đối tài chính, xây tường, tiếp bé trên, an ủi người hấp hối, nhận lệnh, ra lệnh, hợp tác, làm việc một mình, giải phương trình, phân tích một vấn đề mới, làm phân bón, lập trình máy điện toán, nấu một bữa ăn ngon, chiến đấu hiệu quả, chết một cách ngoan cường. Còn sự chuyên biệt thì chỉ dành cho côn trùng."

Danh sách của Heinlein có thể hơi quá toàn diện đối với hầu hết mọi người, nhưng chắc chắn rằng một thanh niên 18 tuổi chuẩn bị vào đại học hoặc đi làm nên có các kỹ năng giải quyết nhiều nhiệm vụ tương tự. Đây là danh sách của tôi phỏng theo Heinlein:

"Một học sinh tốt nghiệp trung học sẽ có thể sử dụng máy giặt và máy sấy; mặc cả trong cửa hàng tạp hóa; tìm quần áo ở cửa hàng tiết kiệm; cọ rửa phòng tắm; cân đối chi tiêu; hiểu các nguyên tắc căn bản về tiết kiệm, đầu tư, nợ nhà, hợp đồng thuê nhà, tiền vốn và tiền lãi; thay bánh xe hơi của mình; sửa chữa lặt vặt trong nhà; chăm sóc thú cưng; đến lớp và đi làm đúng giờ; nhận thức được sự nguy hiểm của rượu, chất kích thích tìm cảm giác, và thuốc lá; gạt ra những lời khuyên sai trái, và không để người khác dẫn mình lạc lối. Quan trọng nhất là, khi bước ra khỏi cửa nhà, họ cần ý thức rằng trước pháp luật, họ là người thành niên và phải chịu trách nhiệm cho cuộc sống và hành động của mình."

Phát triển thành thế mạnh

Có lẽ con gái Samantha của bạn không thích môn toán nhưng lại yêu thích môn sinh học và giải phẫu học. Có lẽ bạn sống trong một khu phố cao cấp, lái một chiếc Lexus, và mong đợi đứa con trai 17 tuổi của mình, Tom, ghi danh vào một trường đại học danh tiếng, rồi bước vào một nghề chuyên môn bằng cấp cao, nhưng cậu ấy lại tỏ ra hứng thú hơn với việc học nghề mộc và xây cất sau kỳ nghỉ hè của cậu với một đội xây dựng.

Mặc dù chúng ta vẫn phải cố gắng để khắc phục một số điểm yếu trong học tập của bọn trẻ, nhưng đồng thời chúng ta cũng nên khuyến khích con trẻ theo đuổi đam mê, theo đuổi những gì các em yêu thích, và phát huy thế mạnh của các em.

Trong "The Curmudgeon's Guide to Get Ahead", một cuốn sách về lời khuyên dành cho học sinh trung học phổ thông và sinh viên đại học mà tôi đặc biệt giới thiệu, tác giả Charles Murray viết rằng, "Có hai thành tựu mà nếu bạn vượt qua được, thì bạn gần như chắc chắn sẽ cảm thấy hạnh phúc: Tìm được việc làm bạn yêu thích, và tìm thấy người bạn tri kỷ của mình."

Khi đề cập đến chủ đề công việc, ông Murray đưa ra cho người đọc một danh sách những điều cần suy xét, không tập trung vào một nghề cụ thể mà tập trung vào những thứ họ đặc biệt thích thú, chẳng hạn: "Bạn thích ở ngoài trời," "Bạn thích mạo hiểm," "Bạn thích sự cô độc, tự bản thân mình nghĩ ra hết mọi thứ," v.v.

Nói cách khác, ông gợi ý rằng những người trẻ trước tiên phải xác định niềm đam mê của họ, những điều khiến họ hạnh phúc nhất, và "sau đó bắt đầu suy nghĩ về một nghề nghiệp" phù hợp với những sở thích đó.

Để thật sự chuẩn bị cho tương lai của các em, có lẽ chúng ta nên suy nghĩ rộng hơn xem điều gì tạo nên một nền giáo dục.

Hôn nhân và Gia đình

Chìa khóa hạnh phúc thứ hai của ông Murray là tìm được một người bạn tâm giao, nghĩa là vợ hoặc chồng.

Huấn luyện viên bóng rổ ở trường trung học của con trai tôi, cũng là một bác sĩ, thường lái xe đưa một số thành viên của nhóm học sinh học tại gia này đi thi đấu trên sân khách. Trên đường đi, anh ấy hay thảo luận về mọi thứ, từ các sự kiện hiện tại đến ý nghĩa của cuộc sống với các cậu bé. Điều đó khiến cho cả nhóm cảm thấy vừa thú vị vừa được mở mang kiến thức trong những chuyến đi. Có một lần anh ấy đã dành cả một chặng đường dài để nói với các em về những phẩm chất mà các em nên tìm kiếm ở một người vợ vào một ngày nào đó. Tôi chưa tìm hiểu chi tiết về cuộc nói chuyện đó, nhưng khi nghe kể, tôi nhận ra rằng hiếm khi nào tôi nói chuyện với con trai tôi về chủ đề này.

Bất luận tình trạng hôn nhân của chúng ta ra sao, đây là một chủ đề đáng để thảo luận với con trẻ. Bất chấp sự sụt giảm các cuộc hôn nhân trong 20 năm qua và tỷ lệ sinh nở, hôn nhân và gia đình vẫn là nền tảng của xã hội. Điều quan trọng hơn đối với mỗi người chúng ta là hôn nhân, gia đình, và trẻ con có thể đem đến những niềm vui lớn và sâu sắc nhất trong cuộc đời.

Nhiều người con của chúng ta rời tổ ấm mà không có ý thức thực sự về những gì chúng có thể tìm kiếm ở một người chồng hoặc người vợ tương lai, hoặc những niềm vui và khó khăn ràng buộc trong hôn nhân. Ngay cả khi bọn trẻ xem chúng ta là hình mẫu trong việc nuôi dạy con cái và tính chung thủy với bạn đời, các cuộc trò chuyện về những chủ đề như vậy – tựa như môn đại số hoặc hóa học, chắc chắn quan trọng đối với hạnh phúc tương lai của bọn trẻ – có thể đem lại những hiểu biết rộng hơn về mối quan hệ cặp đôi này.

Nhiều người con của chúng ta rời tổ ấm mà không có ý thức thực sự về những gì chúng có thể tìm kiếm ở một người chồng hoặc người vợ tương lai, hoặc những niềm vui và khó khăn ràng buộc trong hôn nhân.

JACK FROG/SHUTTERSTOCK

Những mục tiêu

Tôi đã từng là giáo viên. Thỉnh thoảng, vì có một số nhận xét về điểm số và tình hình học tập trong lớp, tôi sẽ tạm dừng lớp học để giải thích một số điều cho học sinh. Lúc này, tôi sẽ nói với các em rằng, học thuật đem đến cho các em cảm giác về thành tích và thất bại, nhưng trong vài năm tới, tất cả những điều đó sẽ qua đi. Các em sẽ bước vào thế giới người lớn, nơi các nhà tuyển dụng và đồng nghiệp không quan tâm đến số điểm cao trong kỳ thi tiếng Latin cấp quốc gia. Thay vào đó, họ sẽ quan tâm nhiều hơn đến những phẩm chất khác như cá tính, năng lực, hiệu suất, và tính cách.

Xin đừng hiểu lầm, tôi vẫn sẽ nói với học sinh của mình rằng học thuật rất quan trọng, và các em đang ở độ tuổi nên học hỏi nhiều nhất có thể. Cơ hội này có thể sẽ không đến nữa, vì vậy hãy tận dụng nó. Nhưng hãy nhớ rằng các em có thể có những khả năng và thế mạnh ít liên quan đến sách vở và trường lớp, cũng như thành công trong tương lai sẽ phụ thuộc vào việc phát triển tất cả những tài năng đó.

Mục tiêu của giáo dục là giúp những người trẻ không chỉ thành công trong học tập, mà còn khám phá được tiềm năng của bản thân và phát triển tất cả các năng khiếu đó. Để chuẩn bị cho các em hành trang trong việc phát triển và sống hạnh phúc nhất có thể, chúng ta cần lưu tâm đến bức tranh tổng thể về giáo dục.

Ông Jeff Minick có bốn người con và rất nhiều cháu đang ở tuổi lớn. Trong 20 năm, ông đã dạy lịch sử, văn học, và ngôn ngữ Latin cho các học sinh tại Asheville, North Carolina.

Hân Hữu biên dịch

GIA ĐÌNH

Niềm vui và khó khăn khi làm ông bà

Đối với những đứa cháu, ông bà vừa là cha mẹ, vừa là thầy cô, và vừa là bạn thân

TIRACHARDZ VIA FREEPIK

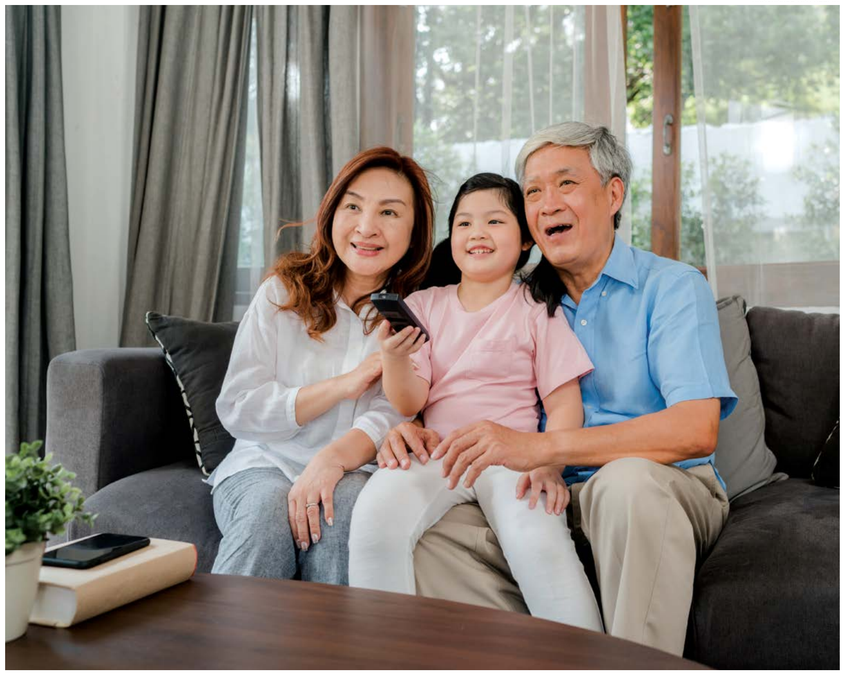

Tiếp theo từ trang 1

cảm giác này – bà sẽ về nhà vào cuối ngày, chắc chắn là có phần kiệt sức, nhưng không có thêm trách nhiệm nào.

Nhưng có một số khó khăn khi đóng vai trò phụ huynh, có thể được minh họa bằng một câu chuyện cười cũ: "Tại sao ông bà và cháu lại hòa hợp với nhau như vậy? Bởi vì họ có một kẻ thù chung."

Câu chuyện đùa đó có thể đem lại tiếng cười, nhưng nó ẩn chứa một lời cảnh báo. Giống như nhiều ông bà khác, tôi đã học cách kiềm chế những lời chỉ trích về phương pháp giáo dục của các con mình, trừ khi được hỏi ý kiến. Đối với tôi, có vẻ như nếu cháu gái dành quá nhiều thời gian để xem truyền hình hoặc cháu trai mặc quần áo màu quá tối, thì tôi đã học cách giữ suy nghĩ này cho riêng mình và uốn lưỡi bảy lần trước khi chỉ trích điều gì.

Một lời quở trách gay gắt đứa cháu có thể đem lại hậu quả tai hại không kém. Nếu bạn khiển trách cháu trai về cách cư xử trên bàn ăn, thì bạn có thể nhận được một cái nhìn sắc như dao từ mẹ nó.

Ông bà làm thầy cô giáo

Nếu quý vị trên 60 tuổi, rất có thể quý vị là một cuốn bách khoa toàn thư về kiến thức và kinh nghiệm. Quý vị đã phải đối mặt với thiên tai và dịch bệnh, quý vị đã chiến đấu theo cách của mình để vượt qua những khó khăn và vất vả của cuộc sống, quý vị đã trải qua biết bao thăng trầm. Nói cách khác, quý vị đã sống cả một đời rồi.

Nhiều ông bà có thời gian và cơ hội để chia sẻ kho tàng này với bọn trẻ. Họ dạy cháu Johnny cách câu cá hồi; họ mời cháu mình vào bếp và chia sẻ công thức nấu món gazpacho và trứng tráng; họ dẫn cháu vào sân sau, dựng một chiếc hộp giấy bìa và chỉ cho cháu cách bắn trúng mục tiêu bằng súng BB Red Ryder mới của nó.

Khi trường học đóng cửa vì đại dịch, nhiều bậc ông bà chắc chắn đã giúp con cái mình dạy dỗ cháu mình, trợ giúp lớp học online về toán, lịch sử và các môn học khác. Họ đã trở thành giáo viên chính thức gắn bó với các cháu mình vì lượng thời gian họ và các cháu dành cho nhau.

Nhưng trí tuệ được truyền từ thế hệ này sang thế hệ khác mới là điều quan trọng nhất. Như Robert Ruark đã viết trong "The Old Man and the Boy" (tạm dịch: Ông Già và Cậu Bé) sự tôn kính anh dành cho ông mình: "Điều tôi thích nhất ở ông là ông luôn sẵn sàng nói về những gì ông biết, và ông không bao giờ coi nhẹ một đứa trẻ, như tôi, người muốn biết mọi thứ."

Ông bà là người bạn tốt nhất

Thay vì từ "bạn thân", tôi thích từ "bạn tâm giao" hơn. Vì nhiều lý do khác nhau, trẻ con thường tìm kiếm lời khuyên của ông bà hơn là anh chị em, bạn bè ở trường, hay cha mẹ của chúng. Chúng nhận ra sự uyên bác được thời gian ban tặng, và chúng tin tưởng người đã nắm tay dắt chúng khi mới chập chững biết đi, dạy chúng đi xe đạp mà không cần bánh phụ, dùng bữa tối và hướng dẫn chúng giải quyết những khó khăn trong môn ngữ pháp tiếng Anh lớp bảy.

Vai trò hướng dẫn và cố vấn này có thể khiến ông bà sẻ chia cảm giác khó khăn, nỗi buồn và cả những giọt nước mắt. Cho dù đó là một cậu bé 11 tuổi khóc vì học bạ của mình trước khi đưa cho mẹ, hay một cô bé 16 tuổi tiêu tụy, ăn năn thú nhận rằng mình đã tham gia bắt nạt một bạn cùng lớp trên mạng, thì ông bà cuối cùng cũng phải chịu đựng một phần gánh nặng của những khoảnh khắc đau thương này.

Và những lời tâm sự này, dù đau đớn đến đâu khi chứng kiến, nhưng ngầm trao gửi một thông điệp đến ông bà rằng những đứa trẻ rất coi trọng và tôn kính họ.

Có những góc khuất

Những rạn nứt trong gia đình đôi khi làm chia cắt ông bà với các cháu của họ. Dù điều gì đã xảy ra, bất cứ ai đã xúi giục sự chia cắt – cha mẹ, ông bà hoặc chính các cháu – sự tan vỡ này thường đem lại niềm hối tiếc và đau buồn cho gia đình.

Tôi biết một số người đã rơi vào tình cảnh đáng buồn này. Một người phụ nữ từ chối không cho mẹ mình gặp cháu gái; một thanh thiếu niên khó chịu, coi thường ông bà vì họ đã lỡ bỏ mặc con cái trước kia, nay không còn liên lạc với nhau. Những chia rẽ này và những chia rẽ khác có thể rất đau lòng, đặc biệt là đối những người tuyệt vọng đang cố gắng sửa chữa và khôi phục các mối quan hệ.

Nếu quý vị trên 60 tuổi, rất có thể quý vị là một cuốn bách khoa toàn thư về kiến thức và kinh nghiệm.

Đối với những người đang phải chịu đựng sự đau đớn này hàng ngày, câu nói của William Blake trong "The Divine Image" xuất hiện trong đầu tôi: "Lòng nhân từ, lòng trắc ẩn, yên bình, và tình yêu." Đó là bốn hương vị mà những linh hồn đau khổ này luôn hy vọng.

Giữ liên lạc khi còn có thể

"Không ai có thể làm cho những đứa trẻ những điều ông bà chúng làm," nhà văn Alex Haley từng nói. "Ông bà như người rắc hạt bụi thần tiên lên cuộc đời của những đứa nhỏ."

Chúng ta có thể rắc bụi cổ tích lên tất cả các cháu của chúng ta, dù ít hay nhiều, bằng những bức thư, cuộc gọi điện thoại và email. Và nếu bạn là một trong những người may mắn đang ở cùng các cháu của mình ngay bây giờ, tôi khuyên bạn nên dừng bất cứ việc gì bạn đang làm lại và rắc một ít bụi đó quanh nhà. Hãy dành cho những đứa cháu một nụ hôn lên trán và một cái ôm thật đặc biệt, ngay cả khi cậu thiếu niên đó trở nên cứng đơ như khúc gỗ khi được ôm hôn.

Ông Jeff Minick có bốn người con và rất nhiều cháu đang ở tuổi lớn. Trong 20 năm, ông đã dạy lịch sử, văn học, và ngôn ngữ Latin cho các học sinh tại Asheville, North Carolina.

Ngân Hà biên dịch

FREEPIK

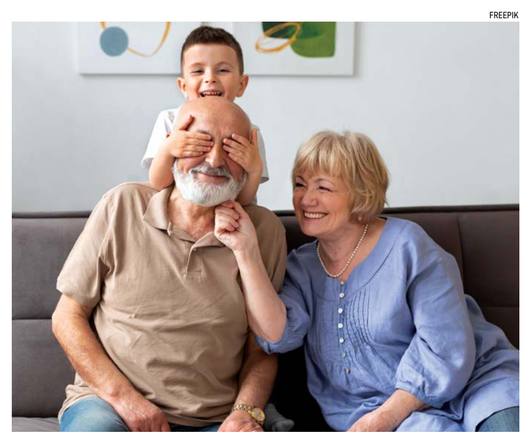

"Không ai có thể làm cho những đứa trẻ những điều ông bà chúng làm," nhà văn Alex Haley từng nói.

IAA INDEPENDENT AGENCY ALLIANCE
Du Lê

TX License #2525934
713-304-8779
dule.insagent@gmail.com
10300 Westoffice Dr, Ste 108
Houston, TX 77042
ĐỂ CÓ ĐƯỢC SỰ LỰA CHỌN TỐT CHO QUÝ VỊ
Chúng tôi tuyển chọn một số công ty danh tiếng về mặt Tài Chánh và Bảo Hiểm. Đây là những công ty vững mạnh, đã và đang hoạt động hàng trăm năm với tài sản hàng tỷ đô la.
CHÚNG TÔI ĐẶT BIỆT CHUYÊN VỀ NHỮNG CHƯƠNG TRÌNH NHƯ SAU:
• Tiết Kiệm Tích Lũy với lãi xuất cao có bảo đảm (Saving Money With High Interest)
• Cách thức hữu ích để được giảm thuế cho cá nhân và thương mại (Tax Advantage for Individual & Business)
• Để Dành Tiền Cho Con Em Vào Đại Học (College Saving)
• Hưu Trí (IRA, Roth IRA và 401K Rollover)
• Bảo Hiểm Nhân Thọ (Có tiền lời Bảo Đảm và có thể lên tới 14%)
• Bảo Hiểm Khi Bị Bệnh (Cancer, stroke, heart attack,... v.v.)
• Bảo Hiểm Nhân Thọ Định Kỳ (10 năm, 15 năm, 20 năm, 30 năm, và 35 năm Term)
• Và có nhiều chương trình khác nữa ...v.v.
SỰ CHUẨN BỊ CỦA NGÀY HÔM NAY CHÍNH LÀ KẾT QUẢ CỦA NGÀY MAI
Du Lê sẽ tận tình giúp đỡ cho quý vị.
Tham khảo miễn phí.
Hãy liên lạc ngay hôm nay với số phone
713-304-8779

PHO old town
PHO OLD TOWN
VIETNAMESE NOODLE & GRILL
25551 KINGSLAND BLVD.
SUITE B102, KATY, TX 77494
(832) 437-4519
OPEN NOW
BUSINESS HOURS:
MON-THU: 11AM – 8PM
FRI-SAT: 11AM – 9PM
SUNDAY: CLOSED

Phở Tái Lăn Hà Nội, Phở Đặc Biệt, Phở Fillet Mignon, Phở Gà, Phở Đồ Biển, Mì, Bún, Cơm, Bánh Mì, Chả Giò, Gỏi Cuốn, Hủ Tiếu Áp Chảo, Món Ăn Chay, Trà Sữa, và Món Tráng Miệng.

GIA ĐÌNH

Đức tin và Tình yêu thương trong đại dịch COVID

DUSTIN BASS

Cha tôi đã chống chọi với các triệu chứng của COVID-19 trong phòng chăm sóc đặc biệt (ICU) trong vòng hai tuần. Đã một tuần trôi qua kể từ khi ông bị nhiễm bệnh. Chúng tôi liên hệ với phòng hộ lý hằng ngày, thậm chí nhiều lần trong một ngày, để cập nhật về tình hình mới nhất. Ngày 26/08/2021, chúng tôi đến bệnh viện để gặp các bác sĩ và y tá. Chúng tôi muốn biết khi nào chúng tôi có thể đưa ông về nhà, vì bệnh tình của ông đột nhiên trở nặng trong quá trình điều trị. Trên thực tế, ông đã bắt đầu buông xuôi.

Khoảng bốn ngày trước khi chúng tôi đến, ông đang phải chịu đựng một căn bệnh nhiễm trùng thứ phát ảnh hưởng đến phổi, khiến quá trình điều trị buộc phải ngừng lại, và mọi thứ đảo lộn. Họ không biết rõ điều gì đã gây ra nhiễm trùng.

Cách duy nhất để biết chắc chắn là đặt máy thở và lấy máu từ phổi. Nhưng không thể làm như vậy được vì hai lý do: một là, phổi của ông đã quá yếu nên ông sẽ không thể qua khỏi nếu lấy máy thở ra; hai là, chúng tôi từ chối cho phép việc sử dụng máy thở.

Ông không thể về nhà bởi vì phổi bị tắc nghẽn đến mức ông sẽ không thể sống được sau khi về nhà, vì xe cấp cứu sẽ không cung cấp đủ lượng oxy cần thiết cho phổi.

Chúng tôi yêu cầu xem ảnh chụp X-quang ngực của ông. Chúng tôi muốn biết những gì đang diễn ra để có thể định hướng đúng cho ông – thuốc men, phép trị liệu, thức ăn, truyền vitamin. Bất cứ điều gì có thể thử được, còn nước còn tát.

Sự cô lập và vô vọng

Cha tôi đã bị cách ly trong một căn phòng không cho phép khách đến thăm, đồng thời cũng không được phép ra khỏi giường. Ông hoàn toàn bị cô lập. Chúng tôi cần gặp ông và ông cũng cần gặp chúng tôi. Cha mẹ tôi cần ở bên nhau dù chỉ một chút thời gian. Do cha tôi đang ở trong tình trạng nguy hiểm như vậy, nên các bác sĩ đồng ý cho chúng tôi vào gặp ông ấy, miễn là chúng tôi hiểu được những rủi ro, và mặc đồ bảo hộ thích hợp.

Những rủi ro thì không đáng kể. Anh trai và mẹ tôi bị nhiễm COVID cùng lúc với cha tôi. Họ đã khỏi. Các bác sĩ nói cha tôi cũng đã khỏi. Tôi hiểu có rủi ro đối với mình, nhưng tôi cũng hiểu rằng đây có thể là lần cuối cùng tôi gặp cha. Lượng lớn đồ bảo hộ cũng không ngăn được bất kỳ ai trong chúng tôi vào thăm cha.

Trước khi bước ra khỏi phòng cùng các bác sĩ và y tá, mẹ tôi đã nói rõ về đức tin và tình yêu. Bà tin tưởng rằng dù có vấn đề gì đi nữa, Chúa định đoạt tất cả. Cũng như các bác sĩ, bà đã xem rõ ràng những tấm ảnh chụp X-quang. Hai lá phổi có màu trắng trong khi bình thường chúng cần phải là màu đen. Bà nghe họ thông báo về bệnh án của cha. Đó là một hoàn cảnh gần như vô vọng.

Tôi cầu nguyện và tin rằng ông sẽ ở lại đây trên trái đất này. Nhưng tôi không thể biết được. Ai biết được đường đời của người ta là bao lâu?

DRAZEN ZIGIC/SHUTTERSTOCK

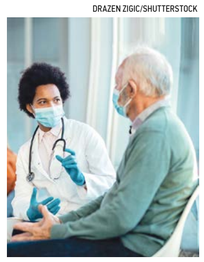

Tình yêu là điều đã đưa chúng tôi đến bệnh viện đó để giải đáp những băn khoăn của mình, và là điều dẫn chúng tôi đi dọc hành lang bệnh viện để vào phòng của ông.

Tác giả Dustin Bass là một tác gia, người đồng tổ chức podcast The Sons of History và là người sáng lập của kênh YouTube 'Thinking It Through'.

Phản ứng của bà không phải là bác bỏ bản báo cáo y khoa này (bởi chúng tôi không có chuyên môn trong thế giới y khoa?), mà là một tuyên bố (chúng tôi biết nhiều về đức tin). Đó là một sự phản kháng, không phải chống lại đội ngũ y tế, mà là chống lại cái chết.

Khi chúng tôi đi dọc theo hành lang, mỗi căn phòng chúng tôi đi qua đều tạo cảm giác rằng nó giống như một nhà xác hơn là một bệnh viện. Mọi bệnh nhân đều được thở máy. Miệng của họ giữ cố định một khối nhựa dẻo cũ kỹ. Tôi đã nói với mẹ rằng lối vào tầng này nên mượn từ truyện "Hỏa Ngục" của Dante với một tấm biển có nội dung: "Hỡi những người vào đây, hãy từ bỏ tất cả hy vọng."

Cầu nguyện và hy vọng

Khi chúng tôi đến phòng của cha, tôi là người đầu tiên nhìn thấy ông qua cửa kính. Trong ánh mắt cha có cái nhìn giống như của ông nội tôi khi ông đang hấp hối. Đó là một cái nhìn trống rỗng và xa xăm vào hư không. Sau đó ông và tôi đã giao tiếp bằng mắt và có điều gì đó bắt đầu thay đổi. Khi nhìn thấy cả ba chúng tôi, ông vẫy tay chào.

Chúng tôi chào ông, nói rằng chúng tôi yêu ông, và thật vui khi được gặp ông. Nhưng chúng tôi biết điều chúng tôi cần làm hơn bất cứ điều gì: chính là cầu nguyện.

Chúng tôi bắt đầu tập trung cầu nguyện mạnh mẽ, nói về việc chữa lành và sự sống, và yêu cầu cái chết rời khỏi căn phòng. Chúng tôi nhắn tin cho bạn bè và gia đình. Chúng tôi đã gọi cho các mục sư. Chúng tôi để lại lời nhắn trong các nhóm cầu nguyện trên Facebook. Thế giới – ít nhất là thế giới của chúng tôi – đã chạm đến thiên đường với hết lời thỉnh cầu này đến lời thỉnh cầu khác. Sau đó, anh trai tôi đã nhắn tin cho anh họ tôi và tôi, rằng nếu cha sắp qua đời, điều đó không phải là do thiếu đức tin và lời cầu nguyện.

Mấy ngày trước, tôi đã mua cho cha một tấm thiệp chúc sức khỏe. Lúc tôi thả nó vào hòm thư, tôi nhận ra rằng mình chưa dán tem. Khi chúng tôi đứng quanh phòng bệnh, nói chuyện với cha và trả lời các cuộc gọi và tin nhắn, tôi nhận thấy có một xấp thiệp ở góc phòng.

Tôi xem qua các tấm thiệp, và may thay, tấm thiệp của tôi cũng đã được gửi tới cha. Tôi đọc những tấm thiệp từ bạn bè và gia đình, rồi đặt chúng dọc theo kệ trước giường của ông.

Chúng tôi ở lại đó trong nhiều giờ. Vào thời điểm chúng tôi rời đi, cử chỉ của ông đã thay đổi. Ánh mắt đờ đẫn của cha đã biến mất. Và cảm giác nặng nề về cái chết đã tan biến.

Một trong các bác sĩ nói với mẹ tôi rằng việc đến bệnh viện và giải tỏa những lo lắng của chúng tôi có ý nghĩa rất lớn. Nhất là khi chúng tôi đã thành tâm như thế nào với niềm tin rằng Chúa sẽ kéo ông vượt qua điều này, và nếu Chúa quyết định rằng cha phải về với Ngài, thì điều ước lớn lao của ông và chúng tôi là cha sẽ ra đi tại nhà với gia đình xung quanh, chứ không phải cô đơn trong một phòng bệnh nào đó, nơi mà cách duy nhất để biết ông đã rời khỏi thế giới này là nghe thấy tiếng bíp kéo dài với một đường phẳng của máy đo nhịp tim. Vị bác sĩ nói rằng rất nhiều người trong tầng nơi bà làm việc đã ra đi mà không có ai đến thăm hỏi. Chúng tôi có lẽ không phải là trường hợp khác thường, nhưng cũng là hiếm gặp.

Đức tin và tình yêu thương

Anh trai tôi và tôi yêu cha nhiều hơn những gì chúng tôi có thể thể hiện. Cha mẹ tôi đã kết hôn được 45 năm vào ngày 17/09. Họ đã cùng nhau nếm trải và vượt qua những khoảng thời gian khó khăn nhất. Cha tôi có rất nhiều bạn bè và một gia đình có bảy anh chị em, cùng với các cháu gái, cháu trai, anh em họ, gia đình nội ngoại, và hai đứa cháu rất yêu quý ông. Cha là một người đàn ông rất vui tính với thái độ kiên nhẫn và tốt bụng nhất. Đó là món quà Thượng đế ban cho ông, ngay cả trong những thời khắc đen tối nhất của mình, như những tuần vừa qua, ông vẫn chưa bao giờ mất đi khiếu hài hước hay sự lịch thiệp của mình.

Sự kết hợp giữa đức tin và tình yêu thương trong suốt thời gian COVID này đã giúp gia đình tôi mạnh mẽ về tinh thần. Tình yêu là điều đã đưa chúng tôi đến bệnh viện đó để giải đáp những băn khoăn của mình, và là điều dẫn chúng tôi đi dọc hành lang bệnh viện để vào phòng của ông. Đức tin là điều đã khiến chúng tôi và rất nhiều người khác quỳ gối cầu nguyện.

Khi tôi viết điều này, cha tôi đang được chuyển từ phòng chăm sóc đặc biệt (ICU) sang một phòng bình thường. Giờ ông đã ở trong bệnh viện được ba tuần. Một luật mới của Texas hiện nay cho phép bệnh nhân có ít nhất một người đến thăm, vì vậy mẹ tôi có thể ở bên ông mỗi ngày. Tôi không biết liệu Chúa có gọi ông về bên Ngài hay không. Tôi cầu nguyện và tin rằng ông sẽ ở lại đây trên trái đất này. Nhưng tôi không thể biết được. Ai biết được đường đời của người ta là bao lâu?

Vào đêm hôm đó, ngày 26/08, mẹ tôi đã dẫn Kinh Thánh Job 14:5: "Số ngày của đời người do Chúa ấn định, Số tháng năm tùy thuộc nơi Ngài, Và giới hạn Chúa cũng định rồi, làm sao vượt qua được."

Kết quả của lời cầu nguyện không phải là đức tin. Sự kiên định vào đức tin là chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời lắng nghe những lời cầu nguyện của mình, chứ không phải là Ngài đáp lại từng lời cầu nguyện đó. Chúng ta cảm thấy mãn nguyện khi biết rằng Ngài luôn lắng nghe và quan tâm.

Đại dịch này đã hủy diệt hàng triệu, có lẽ hàng tỷ người. Nhiều người đã phải chịu đựng trong khổ đau mà không có hai điểm tựa tinh thần này: đức tin và tình yêu thương. Nếu có lúc nào đó bạn ngẫm nghĩ về cuộc sống và tự hỏi xem đức tin của mình nằm ở đâu và có ai thương yêu mình, thì bây giờ là chính là lúc ấy. Nếu bạn có thời gian để xây dựng hoặc tái lập mối liên kết của mình với Đức Chúa Trời, thì hãy làm chính lúc này đây. Nếu có lúc nào đó bạn hàn gắn những nhịp cầu quan hệ với bạn bè và gia đình, thì hiện tại là thời điểm thích hợp.

Cuộc sống thật trống rỗng nếu không có đức tin, và cũng vô cùng cô đơn nếu không có tình yêu thương. Giống như không thể đoán trước được tương lai của cha mình, tôi cũng không thể đoán trước được kết quả của đại dịch này. Tuy nhiên, điều tôi có thể dự đoán được một cách chắc chắn là sự sống, và thậm chí cả cái chết, đều có thể được kiểm soát, và thậm chí với một tâm trạng vui vẻ hạnh phúc, khi có đức tin vào Chúa và tình yêu thương của bạn bè và gia đình.

Hân Hữu biên dịch

FEI MENG

PIXABAY

NHÂN SINH CẢM NGỘ

Trí tuệ của Tự nhiên

TATIANA DENNING

"Trong rừng sâu, tôi mất đi lý trí nhưng tìm thấy tâm hồn của mình."
— John Muir

Ôi, thiên nhiên. Khi tinh thần được an ủi và tâm hồn được bảo ban.

Thiên nhiên nuôi dưỡng thơ ca và văn học, khơi nguồn cho kho tàng của những tác phẩm nghệ thuật, làm rung động tâm hồn người nhạc sĩ để rồi tạo nên những tác phẩm lay động nhân tâm.

Như nhà soạn nhạc Beethoven, người dành tình yêu cho thiên nhiên khi còn trẻ tuổi, ông từng tận hưởng sự vui thú khi đi dạo dọc theo dòng Rhine cùng cha mình. Dù mất mẹ khi tuổi còn nhỏ, dù cha nghiện rượu, và bản thân ông bắt đầu mất thính giác ở tuổi 28, nhưng Beethoven đã sáng tác những bản nhạc hay nhất mà thế giới từng biết – với thiên nhiên là nguồn cảm hứng bất tận. Mẹ thiên nhiên nói, và Beethoven lắng nghe, chuyển tải những gì ông nghe thành giai điệu.

Ông từng nói rằng, "Không ai có thể yêu thiên nhiên nhiều như tôi. Vì rừng, cây cối, và đá tạo ra tiếng vọng mà chắc chắn bất kỳ ai cũng muốn nghe."

Thiên nhiên nuôi dưỡng tâm hồn ta, cho ta cảm hứng, khiến ta ước mơ, mỗi khi có một vì sao băng qua, chúng ta lại có thêm những điều ước.

Như Haruki Murakami đã nói, "Không chỉ đẹp, mà những ngôi sao còn giống như cây cỏ trong rừng – chúng tràn đầy sức sống, như có từng nhịp thở. Và những ngôi sao ấy đang dõi theo tôi."

Nhưng khi cuồng nộ, thiên nhiên có thể biến nhân loại trở nên tầm thường, đến nỗi loài người phải thảng thốt và cúi mình trong sự kiêng dè. Bất kể những tiến bộ về mặt công nghệ, sự hiểu biết của khoa học hiện đại về thiên nhiên là vô cùng nhỏ nhoi – sự phức tạp trùng điệp đan xen của thiên nhiên nằm ngoài dự liệu và tầm kiểm soát của con người chúng ta.

Vẻ đẹp và sức mạnh của Mẹ thiên nhiên cũng chứa đựng những bài học quý giá.

Tùy kỳ tự nhiên

Thiên nhiên có nhịp điệu, có thăng có trầm, và dòng chảy đặc trưng riêng. Những thứ đáng phải xảy ra sẽ đến vào đúng thời khắc. Thiên nhiên luôn ở trạng thái tương sinh tương hỗ, mỗi một tế bào, mỗi một phân tử đều mang theo một vai trò của chính nó.

Như Blaise Pascal đã nói, "Thay đổi dù nhỏ nhất cũng sẽ ảnh hưởng đến sự tự nhiên. Vì thế, toàn bộ đại dương to lớn có thể bị ảnh hưởng bởi một hòn sỏi nhỏ nhoi."

Mẹ thiên nhiên vận hành trên mọi cấp độ và thứ bậc; mỗi yếu tố sẽ tác động đến yếu tố tiếp theo. Và nếu một mắt xích không thực hiện được vai trò của nó, thì toàn bộ chỉnh thể sẽ bị ảnh hưởng.

Thiên nhiên không phản kháng, cũng không tìm lối tắt. Nó đơn thuần và không cần nhọc sức; nó tồn tại ở trạng thái bao dung và hài hòa với vũ trụ. Điều đó có thể được tìm thấy khắp mọi nơi, từ sự di cư theo mùa của các loài chim, đến những con suối róc rách uốn khúc quanh men theo những con đường được định sẵn.

Cuộc sống của chúng ta cũng có một con đường được định sẵn. Khi chúng ta phàn nàn, khi chúng ta mong chờ hoàn cảnh thay đổi, và khi ta tranh đấu để đạt một mục đích cá nhân nào đó, chúng ta có thể đang bỏ lỡ con đường thuận lợi hơn mà tự nhiên đã ưu ái ban tặng cho chúng ta. Khi không chấp nhận đời sống của hiện tại nghĩa là ta đã tách rời bản thân mình với sự thật. Mà bước đầu tiên trong kế hoạch để có một cuộc sống phồn vinh là học cách chấp nhận sự thật.

Tất nhiên, có những lúc cuộc sống quá chật vật. Và cũng giống như gấu mẹ dám thách thức bất kỳ mối đe dọa nào đối với những chú gấu con, có những lúc chúng ta phải ra sức chống chọi trước những đòn đánh chí mạng. Và cũng như thời tiết có những lúc quá nóng và khô hanh, có những lúc chúng ta sẽ đau khổ và phải nhẫn chịu. Nhưng nếu chúng ta thấy mình luôn trong trạng thái bực bội, đó là lúc chúng ta vô tình tìm kiếm sự xung đột thay vì hòa giải.

Thật vậy, vật bị ta tác động sẽ tác động ngược lại chúng ta. Nhìn từ bên ngoài, có vẻ như chúng ta đang xung khắc với thế giới bên ngoài nhưng thực ra ta lại xung đột với thế giới bên trong của chính mình.

Khi hiểu rằng những giông bão của cuộc đời có thể giúp ta trưởng thành, thì nỗi sợ hãi, sự phản kháng nội tâm, cũng như sự mong muốn được kiểm soát của chúng ta có thể sẽ chuyển hóa thành tín tâm, lòng tin, và sự buông bỏ. Tâm hồn của chúng ta có thể trở nên nhẹ nhõm hơn, và chúng ta có thể học cách chấp nhận và biết ơn.

Thay đổi là một phần của cuộc sống

Thay đổi là điều tất yếu và không thể tránh khỏi. Đó là điều bất biến trong tự nhiên và tồn tại khắp mọi nơi: như hết ngày lại đến đêm, hết hè lại sang mùa thu, và khi mây tan là lúc mặt trời rọi chiếu.

Giống như sâu róm hóa thành bướm bướm và nước hóa thể hơi hoặc đóng thành băng, chúng ta cũng vậy, không ngừng thay đổi, từ thủa sơ sinh đến tuổi trưởng thành, và mãi thay đổi cho đến khi về già.

Lão Tử nói: "Nếu bạn nhận ra rằng vạn vật đều thay đổi, thì không có thứ gì bạn cần phải cố gắng níu giữ. Nếu bạn không sợ chết, chẳng có gì ngăn bạn thành công."

Lão Tử đã chỉ ra, sợ hãi trước sự thay đổi có thể cản bước chúng ta. Thay vì sợ hãi và chán ghét sự thay đổi, nếu ta hãy đối diện với nó bằng niềm hứng khởi như thể nó là thứ ta có thể tiên liệu, và khi đó sự thay đổi sẽ ban cho ta đời sống của thực tại.

Bởi vì vạn vật biến hóa khôn lường, cho nên đừng phí hoài sức lực để phản kháng. Chấp nhặt vào những điều giả tạm là chính là u mê. Vì không có gì không thay đổi và không có gì có thể trường tồn vĩnh cửu – cho dù đó là một ngôi nhà, cho dù là những vì tinh tú, hay bản thân chính chúng ta.

Chỉ bằng cách buông bỏ và thuận theo thay đổi, chúng ta mới có thể tự do học hỏi và phát triển. Sự bám víu khiến chúng ta khổ đau, và sự ràng buộc như xiềng xích ngăn cản ta thăng hoa. Mặc dù ta không thể tiên liệu những thứ quá xa xôi, nhưng tôi chắc chắn, nếu có thể buông bỏ dính mắc, ta sẽ được ban cho những thứ tốt đẹp hơn.

Như Trang Tử (một Đạo gia nổi tiếng khác) đã từng nói, "Vừa khi con sâu róm tưởng thế giới này đến hồi kết, nó đã trở thành một con bướm rồi."

Gian khổ khiến chúng ta mạnh mẽ hơn

Gian khổ đến trong muôn hình vạn trạng.

Các hình thức tồn tại của giới tự nhiên phải kinh qua gian khổ, như khi mùa xuân nhường chỗ cho mùa đông giá rét, hoặc như một cơn bão phá hủy mọi thứ trên đường đi của nó. Dù khó khăn, thiên nhiên không hề ca thán, cũng không gục ngã. Thiên nhiên vượt lên, và chẳng bao lâu, thông qua nhân nại, ngọn cỏ đầu tiên cũng mọc lên.

Thiên nhiên cũng không cố tình lảng tránh khó khăn, cũng không mong muốn mọi thứ phải đi theo cách mà nó mong muốn. Trong cơn bão, cây liễu cũng không có cách gì chống lại cường phong – cây chỉ uốn cong, nhưng cành không gãy – cây rất linh hoạt và kiên cường. Cây sống trong từng khoảnh khắc thực tại, chấp nhận thử và vươn mình nghênh đón thử thách.

Chúng ta phải kiên trì như cây liễu. Và quan trọng nhất, chúng ta phải học những bài học trong sự gian khó và tìm kiếm cơ hội để phát triển bản thân.

Như cố vấn Craig Loungborough đã nói: "Không có núi, chúng ta không phải chịu đựng sự khó nhọc của việc leo dốc, nhưng thứ mà ta sẽ mãi mãi bỏ lỡ là cảm giác hân hoan của người đứng trên đỉnh. Đó là sự đánh đổi vô cùng đáng tiếc, khi không còn sự khó nhọc lúc lên dốc, thứ mà bạn đánh mất cũng chính là cả một cuộc đời."

Khi gặp khó khăn, chúng ta được tôi luyện. Chúng ta học cách chịu đựng, kiên nhẫn, và khoan dung. Ta học cách thích ứng và sự bền chí; ta mạnh mẽ hơn, và chúng ta học được bài học của lòng biết ơn. Chúng ta biết rằng, nếu không có giông bão, chúng ta sẽ không trân quý thời khắc bình yên.

Mặc dù có thể mất một thời gian dài để cảm nhận, nhưng luôn có những thứ vô cùng tốt đẹp mà bạn có thể gặt hái sau mỗi khó khăn. Và như người ta vẫn nói, đó không phải là việc chinh phục một ngọn núi, mà là sự chinh phục chính chúng ta.

Tác giả Tatiana Denning là một bác sĩ gia đình và chủ sở hữu của Simpura Weight Loss and Wellness. Cô tin vào việc cung cấp cho bệnh nhân kiến thức và kỹ năng cần thiết để duy trì và cải thiện sức khỏe của chính họ thông qua điều chỉnh cân nặng, tạo thói quen lành mạnh để phòng ngừa bệnh tật.

Song Ngư biên dịch

Hướng về thiên nhiên, ta có thể nhìn ra những chỉ dấu của Đấng Siêu Nhiên.

Thiên nhiên luôn ở trạng thái tương sinh tương hỗ, mỗi một tế bào, mỗi một phân tử đều mang theo một vai trò của chính nó.

8MOMENTS VIA PIXABAY

"Nếu bạn nhận ra rằng vạn vật đều thay đổi, thì không có thứ gì bạn cần phải cố gắng níu giữ. Nếu bạn không sợ chết, chẳng có gì ngăn bạn thành công.

Lão Tử

WIRESTOCK VIA FREEPIK

TORTOON/SHUTTERSTOCK

Ảnh chụp từ trên không thành phố Luang Prabang, Lào.

KHÁM PHÁ

Tết của người H'mông ở Luang Prabang: Tục tìm vợ và các cuộc theo đuổi khác

*Tiếp theo từ trang **1***

Địa phương này trông có vẻ không có nhiều thú vui lắm – không có biển, không có những phong cảnh đẹp, chỉ có những cánh đồng phủ đầy cây cối. Nhưng nơi này lại có hàng nghìn người, rất nhiều trong số họ đang diện những bộ trang phục được trang trí công phu và lấp lánh. Và rồi sau khi vòng qua góc cua, tôi lần đầu tiên nhìn thấy hai hàng dài những thanh niên cả nam và nữ, đa phần là ở độ tuổi hai mươi. Họ xếp hàng dài uốn lượn đến khuất tầm mắt của tôi. Đây là trò chơi bắt bóng lớn nhất mà tôi từng thấy, với sự may rủi cao nhất – một trò chơi sẽ tạo ra sự gắn bó suốt đời cho nhiều người hạnh phúc tham gia.

Tôi đang ở đất nước Lào, gần cố đô Luang Prabang, nằm ở khu vực sông Mekong rộng lớn. Tôi đến đây để viếng những ngôi đền và lâu đài nổi tiếng tại vùng đất này, đi dạo trong các khu chợ đêm và tận hưởng phong cách ẩm thực của nơi này. Tôi gặp một người thanh niên trẻ tên là Adam (tên tiếng Anh của anh ấy) trong một cửa hàng thời trang dành cho khách du lịch. Sau khi nói chuyện ngắn gọn, anh ấy mời tôi tham dự một sự kiện đặc biệt – Tết của người H'mông – và hứa sẽ giới thiệu tôi với gia đình và bạn bè của anh... biết đâu tôi sẽ có một người vợ tương lai. Tôi không biết nên kỳ vọng điều gì, nhưng tôi có cơ hội dành cả một ngày để đắm mình trong một nền văn hóa khác, một trải nghiệm hiếm có với người phương Tây, là rất đặc biệt. Đây sẽ không phải là loại chương trình văn hóa dân gian được dàn dựng và biểu diễn dành cho du khách, mà nó thực sự là một nét đẹp văn hóa. Tôi ngay lập tức chấp nhận lời đề nghị của anh ấy.

TIM JOHNSON

Trò chơi bắt bóng trao cho người chơi cơ hội trò chuyện và quen biết nhau.

TIM JOHNSON

Lễ hội năm mới diễn ra bên ngoài thành phố Luang Prabang ở Lào.

Người H'mông

Là một dân tộc nhỏ không có chính phủ, người H'mông, có lịch sử khoảng 8,000 năm, sống trong các cộng đồng khác nhau ở một vài quốc gia, bao gồm cả Trung Quốc, Thái Lan, Việt Nam, Myanmar, và Lào. Tuy là công dân của những quốc gia này, nhưng họ vẫn có tôn giáo và ngôn ngữ riêng. Cơ hội để đưa mọi người gắn kết lại với nhau không có nhiều, và ngày Tết – thường được tổ chức vào cuối vụ mùa – là dịp để mọi người tụ họp lại và cùng ăn mừng. Rất nhiều người ở đây đã không gặp người khác trong cả một năm hoặc lâu hơn. Với quy định nghiêm khắc là không được kết hôn trong cùng một bộ tộc, đây lại chính là cơ hội vàng để tìm một người phù hợp lập gia đình.

Đó là những điều mà Adam đang dự định – có lẽ là của cả hai chúng tôi – trong ngày hôm nay. Xuất hiện giữa đám đông để đón tôi, anh ấy diện bộ Âu phục màu xanh lam hào nhoáng, hoàn hảo cùng với chiếc cà vạt mỏng, và tôi lập tức thấy lo ngại về trang phục của mình, một chiếc áo thun polo đang cần được giặt sạch kèm theo cái quần du lịch ngắn tới gối. Adam không nói gì về những thứ tôi đang mặc – vì anh ấy đang nghĩ đến một vấn đề khác. Ngừng lại một chút để vuốt lại tóc và xem lại vẻ ngoài của mình bằng chiếc gương cầm tay, và rồi anh ấy dẫn tôi hòa vào đám đông nhộn nhịp ấy.

TIM JOHNSON

Anh Adam và người bạn mới quen.

TIM JOHNSON

Những người tham gia ăn vận chỉnh chu và đẹp đẽ trong hy vọng sẽ gặp gỡ và gây ấn tượng với những người độc thân.

Chúng tôi đang ở trong một đám đông khoảng vài ngàn người; bầu không khí nơi đây tạo nên một phần cảm giác lễ hội, một phần cảm giác lịch sử sống động với hầu hết những người H'mông mặc trang phục dân tộc truyền thống của họ. (Một số mặc trang phục có hoa văn đặc trưng của bộ tộc họ, số khác thì mặc lễ phục cổ xưa và hiện đại hóa chúng theo nhiều cách khác nhau.)

Các gia đình chơi các trò chơi dân gian (như ném vòng, phi tiêu), và những đứa trẻ thì hứng khởi với trò trượt ván tốc độ tên lửa. Trước hàng tá các quầy bán thức ăn là những hàng người nối đuôi nhau chờ đợi; một số người trong số họ ngồi ở khu vực có lều xếp chồng lên nhau với những chiếc loa phát ra những bản tình ca H'mông ngọt ngào, trong khi vừa thưởng thức bữa trưa với cá nướng nguyên con và xôi nếp. Trên một sân khấu chính là chương trình trực tiếp, xen kẽ giữa các nhóm biểu diễn các bài hát và điệu múa tràn đầy năng lượng, và những người khác thì tiến hành nghi lễ tụng kinh. Adam nói với tôi rằng: "Đó là để đem lại năng lượng tinh thần tốt lành."

Sự kiện chính

Đầu tiên, tôi được gặp gia đình Adam. Anh ấy giới thiệu tôi với cha mẹ anh; họ đã phải đi một chặng đường dài để đến được nơi đây. Adam chỉnh sửa mái tóc của mình một lần nữa, rồi dẫn tôi đến sự kiện chính của lễ hội. Tôi nhanh chóng nhận ra là anh ấy mời tôi đến đây không phải với tư cách là một người bạn mới, mà là một người thân. Tôi là một kẻ kỳ quái ở đây, một trong số ít những người phương Tây, và sự xuất hiện của tôi thu hút rất nhiều sự chú ý. Khi chúng tôi đi tới, anh ấy liên tục nhìn và tìm kiếm một người nào đó đặc biệt. Có vài lần chúng tôi dừng lại, rồi anh ấy tiếp cận một cô gái trẻ với một mẹo rất thông minh – nhờ tôi chụp hình anh ấy với cô, hỏi xin số liên lạc của cô. Và họ luôn nói "đồng ý".

Rất mau chóng, chúng tôi đã đến chỗ hai hàng đôi gồm những thanh niên và thanh nữ nối đuôi nhau; các cô gái trong trang phục lộng lẫy, một số thì có mũ và áo choàng được trang trí công phu, còn rất nhiều người đi giày cao gót dù ở dưới chân là đất cát bụi bặm. Mọi người đang ném những quả bóng vải qua lại. Thỏa thuận đặt ra là: các cô gái sẽ giữ bóng. Nếu như bạn là một thanh niên, và bạn nghĩ bạn muốn tìm hiểu cô gái đó nhiều hơn, thì bạn sẽ tiếp cận và hỏi cô ấy có muốn chơi trò bắt bóng hay không.

Nếu cô ấy đồng ý, hai người sẽ tung hứng quả bóng qua lại có thể trong khoảng nửa giờ, phá vỡ sự e thẹn, trò chuyện với nhau, rồi hai người sẽ cùng nhau thưởng thức cà phê, hoặc là món đùi ếch tại một số quầy hàng gần đó. Rồi sau đó? Cuộc trò chuyện sẽ được tiếp tục bằng Whatsapp.

Trước tiên, Adam ném quả bóng với một vài cô gái khác nhau, trao đổi thông tin với nhau sau đó. Rồi tôi tham gia vào. Tôi không chắc rằng kỹ năng ném bóng có ích gì hay không – nghĩa là nếu bạn ném tốt hơn, thì sẽ có nhiều cơ hội thu hút các cô gái hơn. Tôi đã chơi một chút bóng chày trong một thời gian; vì vậy tôi cố gắng thể hiện một chút, bắt bóng ngược tay (backhanding), sau đó xoay lại giống như một cú chặn ngắn để phòng ngự kiểu kép (double-play). Trong lần ném tiếp theo, tôi cố ý ném một cú bóng xoáy. Và tất nhiên, tôi đánh rơi quả bóng. Cô gái đối diện tôi, với nụ cười bẽn lẽn dưới chiếc mũ tinh xảo, khúc khích cười như thể là tôi vừa làm một trò hề dễ thương vậy.

Vào cuối ngày hôm đó, Adam đã gom được cho tôi ba số điện thoại, và tất nhiên là thêm bảy số nữa cho anh ấy. Anh ấy lấy WhatsApp của tôi và nhắn cho các cô gái ấy, và hai người trong số đó đã trả lời lại.

Tôi không muốn tìm vợ, hôm nay thì không, nhưng tôi hy vọng rằng Adam sẽ tìm được người phù hợp trong số những người anh ấy đã làm quen hôm nay. Để mọi thứ lại phía sau, tôi đón một chuyến xe bán tải về lại Luang Prabang. Trở về phòng khách sạn của mình, tôi nhanh chóng cảm thấy tất cả thật xa xôi, giống như một giấc mơ, trò chơi bắt bóng sôi động, tất cả mọi người trong trang phục lộng lẫy, ngay giữa một khu rừng. Nhắm mắt lại, tất cả những gì tôi có thể thấy, khi tôi chìm vào giấc ngủ, là hàng trăm quả bóng vải bay lượn trong không trung, bay qua bay lại, bay qua bay lại.

Tác giả Tim Johnson sống ở Toronto luôn đi du lịch để tìm kiếm những câu chuyện tuyệt vời. Ông đã đi qua 140 quốc gia trên khắp bảy lục địa; ông đã đi bộ ở Botswana để quan sát sư tử, đào xương khủng long ở Mông Cổ, và đi dạo giữa nửa triệu con chim cánh cụt trên Đảo Nam Georgia. Ông viết cho một số nhà xuất bản lớn nhất Bắc Mỹ, bao gồm CNN Travel, Bloomberg, và The Globe and Mail.

Hoàng Long biên dịch

SVETLANA KHOVRINA/SHUTTERSTOCK

Trong vài năm trở lại đây, rượu vang hồng khô trở nên phổ biến trong giới yêu đồ uống này.

COURTESY OF LA VIEILLE FERME

RƯỢU VANG HỒNG CHỌ TUẦN NÀY

2020 Perrin La Vieille Ferme Rosé, Ventoux (giá 8 USD): Loại rượu vang này có nhiều nhãn hiệu khác nhau, phần lớn thì có hình thức như đính kèm. Loại này có hương vị trái cây như maraschino cherry nhiệt đới, hoàn toàn không đường và rất dễ uống. Với mức giá phải chăng nhưng đây là một lựa chọn tuyệt hảo thay cho các loại rượu vang đắt đỏ.

ĐỒ UỐNG

Bí quyết chọn rượu vang hồng ngon nhất

DAN BERGER

Một ly trà đá, bia, cà phê đá, hoặc đơn giản chỉ là một ly nước đá là những cách hữu hiệu để tìm nhất để hạ nhiệt trong những ngày nóng nực. Tuy nhiên, khi có bạn tới chơi và trong một không gian đặc biệt, dưới tán cây dù với một ít phô mai, bánh cookie giòn, khoai tây chiên và sốt kem, thì cũng nên tìm một số loại đồ uống phù hợp.

Tôi là người yêu thích rượu Champagne bởi vì ngay cả khi ướp lạnh cũng không làm giảm cá tính của loại rượu này. Và những người quen tôi cũng biết được niềm đam mê của tôi đối với loại nho trắng riesling khô, nhất là khi chúng rất giòn và tươi.

Tuy nhiên, trong vài năm trở lại đây, một loại rượu vang dường như rất phổ biến trong giới yêu thích rượu vang vào những ngày nóng bức là rượu vang hồng không còn đường tuyệt hảo 'dry rosé'. Một lý do khiến loại rượu này được yêu thích đến vậy là khi không còn đường, dư vị còn đọng lại của nó giúp người uống tiết ra nhiều nước bọt hơn khiến tất cả các loại thức ăn vặt sau đó trở nên ngon hơn nhiều.

Thật sự là không có một công thức cụ thể nào để xác định được loại rượu vang hồng ngon nhất, nên tôi sẽ chia sẻ với bạn một vài mẹo hữu dụng. Tuy rằng rất nhiều chai vang hồng dán nhãn là "dry" (tức là không đường) nhưng cũng không hoàn toàn là như vậy.

Chọn rượu vang có nồng độ cồn thấp

Khi nồng độ cồn của một chai rượu vang hồng được ghi là 14%, thì có khả năng là loại rượu vang này khá mềm mại và dễ uống vì dường như vẫn còn một ít đường. Dư vị còn đọng lại sau khi uống là ngọt ngào, và đối với tôi, rượu vang hồng 14% không phải là rượu vang không đường.

Chọn rượu vang hồng được làm từ nho Pinot Noir hoặc Grenache

Nhiều loại nho khác cũng có thể được dùng để làm ra rượu vang hồng, như nho sangiovese, merlot, và cả zinfandel, nhưng hai loại nho tốt nhất là pinot noir và grenache. Nho cinsault pha trộn với nho grenache cũng có thể tạo nên những loại rượu vang tinh tế.

Chú ý đến phương pháp ép nho

Bạn nên cố gắng xác định loại rượu vang được làm bằng phương pháp ép trực tiếp (direct-to-press) hay không, trong tiếng Pháp được gọi là "saignee" (san-yay).

Nho để làm rượu vang hồng được thu hoạch một cách đặc biệt và được đưa đi ép ngay lập tức, như vậy sẽ cho ra loại rượu vang tinh tế hơn với nhiều hương vị, cũng như cấu trúc tuyệt hảo.

Tôi không phải là người hâm mộ rượu vang hồng làm theo phương pháp "saignee" vì trong một số trường hợp, nồng độ cồn tăng cao hơn mức bình thường đối với loại rượu vang không đường.

Có lẽ cách tốt nhất để biết phương pháp ép nho của rượu vang là hỏi người chủ hoặc nhân viên bán hàng ở tiệm rượu. Một số nhân viên ở siêu thị cũng có thể biết về loại kỹ thuật đã được sử dụng để làm một số loại rượu.

Chọn rượu vang hồng từ vụ thu hoạch năm 2020

Bạn cũng có thể chọn những loại rượu nho từ các mùa thu hoạch trước, nhưng rượu vang hồng càng để lâu bao nhiêu, thì vị trái cây của nó càng nhạt bấy nhiêu so với khi nó còn mới.

Đừng tiêu quá nhiều tiền

Bạn không cần phải tiêu quá nhiều tiền để có được một chai rượu vang hồng chất lượng tốt. Hầu hết các cửa hàng bán rượu đều có vài loại giá khoảng 10 USD, và với số tiền đó bạn có thể tìm ra vài chai thú vị.

Chọn rượu vang hồng đến từ miền nam nước Pháp

Lựa chọn tốt nhất đối với vang hồng nên là đến từ miền nam nước Pháp, ví dụ như Provence. Rượu vang hồng đã trở nên phổ biến trong thập niên vừa qua đến nỗi hàng chục nhà sản xuất từ miền nam nước Pháp đang cùng sản xuất chúng. Người Pháp rất có kinh nghiệm về chế biến loại rượu này, và hợp với đồ ăn đến mức chúng có mặt trên các bàn tiệc trên khắp thế giới.

Nhã Liên biên dịch

MARMAX VIA PIXABAY

NTD

THE 6TH NTD INTERNATIONAL PIANO COMPETITION

CUỘC THI PIANO QUỐC TẾ NTD LẦN THỨ 6

Phục hưng âm nhạc Piano thời kỳ Baroque, Cổ điển và Lãng mạn

DỜI LỊCH TỔ CHỨC SANG 2022

Kính thưa quý vị,

Do tình hình COVID-19 toàn cầu và các quy định nghiêm ngặt đối với di chuyển, hội họp công cộng, sau khi thảo luận và cân nhắc kỹ lưỡng, chúng tôi quyết định hoãn Cuộc thi Piano Quốc tế NTD lần thứ 6 để tổ chức cuộc thi trực tiếp dự kiến vào năm 2022.

Cảm ơn quý vị rất nhiều vì đã đồng hành cùng chúng tôi trong hành trình đẹp đẽ nhưng đầy thử thách này. Chúng ta cùng mong chờ ngày mà có thể hội tụ và cùng nhau chia sẻ nguồn cảm hứng!

Ngày 20/09/2021
Ban tổ chức

PHO old town

PHO OLD TOWN

VIETNAMESE NOODLE & GRILL

25551 KINGSLAND BLVD.
SUITE B102, KATY, TX 77494

(832) 437-4519

OPEN NOW

BUSINESS HOURS:
MON-THU: 11AM - 8PM
FRI-SAT: 11AM - 9PM
SUNDAY: CLOSED

Phở Tái Lăn Hà Nội, Phở Đặc Biệt, Phở Fillet Mignon, Phở Gà, Phở Đồ Biển, Mì, Bún, Cơm, Bánh Mì, Chả Giò, Gỏi Cuốn, Hủ Tiếu Áp Chảo, Món Ăn Chay, Trà Sữa, và Món Tráng Miệng.

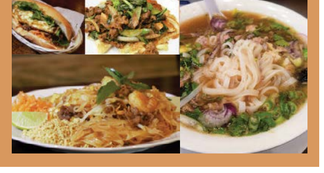

KHÁM PHÁ

LUXEMBOURG
một di sản của lịch sử, một thành phố của tương lai

CHRISTIANE GOOR & CHARLES MAHAUX

WALDOMIGUEZ VIA PIXABAY

Từ Corniche nhìn xuống Tu viện Neumünster ở Grund, thị trấn Hạ. Phía trên Grund thấp thoáng những tòa nhà màu trắng của Khu phố Tư Pháp thuộc thị trấn Thượng.

Luxembourg là một trung tâm tài chính quốc tế nổi tiếng, nhiều tổ chức của Âu Châu và các công ty trên thế giới đã chọn thủ đô của Luxembourg làm nơi đặt trụ sở vì trình độ chuyên môn cao và công nghệ tiên tiến của đất nước này. Không có gì ngạc nhiên khi người dân có các quốc tịch khác nhau góp mặt đông đúc nơi đây. Di sản lịch sử được UNESCO vinh danh từ năm 1994 này có đời sống văn hóa tuyệt vời, sự hài hòa giữa không gian thiên nhiên và quy hoạch thành phố, ẩm thực tuyệt hảo... khiến du khách không khỏi choáng ngợp. Tất cả nghệ thuật sống đều hội tụ cùng nhau.

Gibraltar của phương Bắc

Lịch sử bắt đầu vào thế kỷ thứ 10 trên mỏm đá Bock được vây quanh bởi những bức tường thành nhìn ra thung lũng Alzette. Tất cả những gì còn lại của lâu đài đầu tiên giờ đây chỉ là tàn tích, nhưng nếu phóng tầm mắt ra xa để có bức tranh toàn cảnh rộng lớn từ địa điểm này thì có thể dễ dàng lý giải vì sao pháo đài này từng được mở rộng và gia cố nhiều lần. Luxembourg được xem tựa như "ổ khóa" của Âu Châu mà nhiều quốc gia muốn sở hữu chiếc chìa khóa. Các Hoàng đế của Đế chế La Mã Thần thánh (St-Empire), nhà Bourgogne, nhà Habsbourg, các vị vua của Tây Ban Nha và vua Pháp, người Phổ, đều đã lần lượt chiếm đoạt mảnh đất này, dành nguồn lực để khóa chặt địa điểm có biệt danh là Gibraltar phương Bắc vào thế kỷ 18.

Corniche là một con hẻm dành cho người đi bộ được xây dựng vào thế kỷ 17 bởi người Tây Ban Nha và người Pháp trên các thành lũy kiên cố của thành phố, phía trên con sông Alzette, nơi được mệnh danh là "ban công đẹp nhất Âu Châu" với tầm nhìn toàn cảnh các mặt tiền và các mái nhà của thành phố.

Lời khuyên cho các du khách là nên thả bước trong những con hẻm của thị trấn Hạ, Grund, khu phố của thợ thủ công ngày xưa, nơi những ngôi nhà nhỏ lợp bằng đá phiến màu xám vẫn còn tồn tại. Khi ngẩng đầu nhìn lên mỏm đá Bock, người ta có thể hình dung rõ hơn những pháo đài này là như thế nào vào thuở ban sơ, chúng trải rộng hơn 180 hecta trong khi thị trấn chỉ có 120 hecta. Bức tường thành đầu tiên, vành đai thứ hai, những pháo đài nhỏ được làm từ đá, mê cung phòng thủ dài 23km với những hầm trú ẩn được đào trong đá sa thạch, tất cả những hiện hiển rõ ràng đó cho chúng ta một bản tóm tắt chân thực về kiến trúc quân sự qua nhiều thế kỷ, ngay cả khi quần thể này đã bị phá bỏ một phần lúc thể chế Đại Công tước ra đời nhằm mở rộng thành phố ra ngoài phạm vi những bức tường thành.

Để đủ sức chứa được 100,000 người dân, thủ đô phải mở rộng ra khỏi những đường biên cũ được đánh dấu bởi các thung lũng hợp lưu của sông Alzette và Pétrusse. Thủ đô này đã chọn xây cầu để kết nối những khu dân cư khác nhau của mình và mở ra thế giới bên ngoài. Nổi tiếng nhất phải kể đến cây cầu Adolphe, được hoàn thành vào năm 1903, một tác phẩm nghệ thuật táo bạo thời bấy giờ. Cây cầu vắt qua thung lũng Pétrusse với độ cao 40 mét và đồng thời tạo nên một vòm cầu 85 mét. Giao lộ này của trung tâm thành phố với khu ga mới đã tạo nên một cuộc sống hội hè và ẩm thực về đêm.

Việc Luxembourg được chọn làm nơi đặt trụ sở của Liên minh Âu Châu (EU), đã khởi đầu sự phát triển mạnh mẽ khu đô thị nằm trên khu cao nguyên Kirchberg. Đây cũng là thời điểm Luxembourg xây dựng một cây cầu mang tính biểu tượng khác, cầu Grande-Duchesse Charlotte màu đỏ, bắc qua thung lũng Alzette ở độ cao 74 mét và dài 355 mét.

Lạc bước một ngày giữa các địa điểm khác nhau của thủ đô Luxembourg, cho dù trên Quảng trường Âu Châu ở Kirchberg hay trên con hẻm Corniche trong khu phố cổ, trên lan can của một trong những cây cầu nổi tiếng hoặc đỉnh của thành cổ Vauban... Luxembourg đều xuất hiện trước bạn vừa cổ kính giữa những di tích pháo đài nổi tiếng, vừa có dáng vẻ hiện đại đầy cuốn hút của cao nguyên Âu Châu.

ALL PHOTOS BY CHRISTIANE GOOR AND CHARLES MAHAUX UNLESS NOTED OTHERWISE

Tòa nhà Mudam với mái kiến trúc hình chữ V bất đối xứng nhô lên bên cạnh di tích Pháo đài Thüngen.

Khu phố Tư pháp theo phong cách Baroque Moselle nằm trên cao nguyên Saint-Esprit, nơi có tầm nhìn bao quát xuống thị trấn Hạ.

Tượng Đại công tước Guillaume II trên lưng ngựa, một trong những bức tượng tiêu biểu nhất của thủ đô Luxembourg, chợ phiên hàng tuần được tổ chức tại địa điểm này.

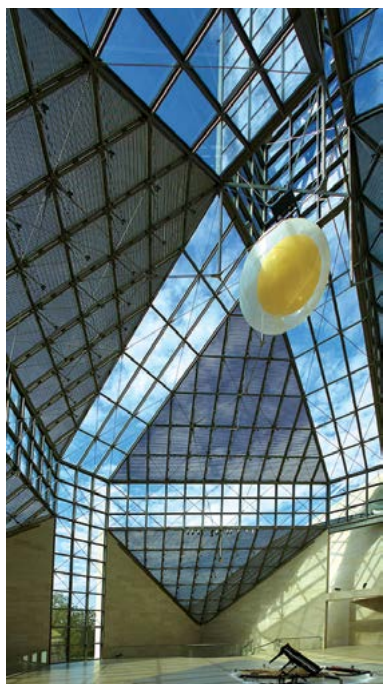

Mái nhà bảo tàng lợp bằng các loại kính khác nhau giúp khuếch tán ánh sáng bên trong bảo tàng Mudam.

Từ thị trấn Thượng có thể khám phá cầu Adolphe bắc qua thung lũng Pétrusse xanh tươi dẫn đến khu ga.

Những chiếc bình khổng lồ có màu sắc tươi sáng được đặt dọc theo các bức tường của Khu phố Tư pháp.

Buổi tối, quảng trường D'armes lãng mạn trong tiếng dương cầm, đem đến niềm vui cho du khách nhâm nhi một ly ở ngoài trời.

Đường Grand-Rue chỉ dành cho người đi bộ từ năm 1979, nhờ đó dịch vụ mua sắm phát triển và thu hút nhiều du khách.

Nằm trong top 10 thành phố xanh nhất Âu Châu, mặc dù có gần 160,000 người lao động xuyên biên giới đến làm việc mỗi ngày, Luxembourg tự hào về khả năng cung cấp các lựa chọn đi lại cho những ai không muốn dùng xe hơi, cùng với không gian xanh mà cư dân không nhất thiết phải ra khỏi thành phố mới có.

Quảng trường D'armes ở trung tâm khu phố cổ được mệnh danh là "phòng khách đẹp nhất của thành phố." Bạn vừa có thể nhâm nhi một ly rượu và lắng nghe tiếng piano trầm bổng phía trước Tòa nhà Cercle.

Tại Luxembourg, người ta sẽ nhận ra đây là một thành phố đa ngôn ngữ: tiếng Đức, Pháp, Anh, Bồ Đào Nha, và tất nhiên là cả tiếng Luxembourg. Rất nhiều ngôn ngữ giao thoa hòa đồng trong các khu chợ và trong các cửa hàng mang đến cho thành phố này một không gian nhân văn và thân thiện đến không ngờ. Là một trong những thủ đô nhỏ nhất trong Liên minh Âu Châu, Luxembourg lại là một thủ đô đậm nét Âu Châu nhất. Thậm chí còn hơn thế nữa bởi vì 170 quốc tịch khác nhau chọn cư ngụ ở đây... Ẩm thực địa phương cũng sánh vai với ẩm thực tại những thành phố lớn nổi tiếng trên thế giới.

Chính trên đỉnh của cao nguyên Kirchberg, thành phố phát triển một quận hiện đại mới. Thang máy từ quảng trường Saint-Esprit đưa bạn đến cổng thị trấn Thượng, ngay giữa trung tâm Khu Tư pháp, nơi tất cả các tòa án được đặt tại đây. Mỗi tòa án có một tòa nhà riêng do anh em kiến trúc sư nhà Krier người Luxembourg thiết kế. Nhờ vậy, các công trình gợi lại kiến trúc truyền thống của Luxembourg, với những đường nét trang nhã bao quanh cửa ra vào và cửa sổ bằng đá, những đường vôi trát, đá phiến, khung cửa sổ và cửa ra vào bằng gỗ. Để tô điểm thêm, các tòa nhà màu trắng tuyệt đẹp được gắn những chiếc bình khổng lồ màu sắc sặc sỡ bắt mắt và ánh sáng.

Một thành phố có gần 70% cư dân mang hộ chiếu nước ngoài đem lại một lợi thế khác: sự đa dạng văn hóa. Thủ đô có thể tự hào về đời sống văn hóa phong phú được bồi đắp bởi các nghệ sĩ từ các lĩnh vực quốc tế có uy tín. Tòa nhà Mudam, tác phẩm của kiến trúc sư người Mỹ gốc Hoa Ieoh Ming Pei, ngày nay là một bảo tàng nghệ thuật đương đại. Những bức tường đá, kính và mái bằng kính của nó nổi bật trong không gian của công viên bao quanh.

Tòa Philharmonie do ông Christian de Portzamparc thiết kế, sở hữu một phòng hòa nhạc lộng lẫy được bao quanh bởi hàng cột cao lớn gồm 827 đường thẳng đứng để lọc ánh sáng và tạo sự kết nối giữa người khán thính giả bên trong khán phòng với thế giới bên ngoài. Mỗi năm, có khoảng 380 buổi hòa nhạc tại đây, quả là một sự thách thức đáng kể đối với thủ đô nhỏ bé này.

Dù là dành một tuần để thăm Luxembourg, chắc chắn sẽ quá ngắn ...

Thanh Vân biên dịch